

CAMINS OBERTS

S'ha acabat el bròquil

Estimats diocesans,

Permeteu-me un brevíssim comentari d'aquesta dita —que, personalment, trobo molt simpàtica—: «s'ha acabat el bròquil». Es diu, de vegades, com a cloenda d'algun fet i fins i tot d'alguna relació que no era del tot rellevant. Certament, avui, diumenge de Pasqua, donem per acabada la mort, la tristesa, el mal, la injustícia i tot allò que es deriva d'aquestes realitats. La vida cristiana és justament el contrari: és, i ha de ser, expressió real d'alegria, esperança, amor i confiança. La missió és justament un bon ressò del que Jesús ens proposa i, en ella —diguem-ho—, els sacraments, els set, són expressions rotundes de l'Amor de Déu —Pare nostre, Pare de tots.

Estimats, la nostra vida té sentit quan la referenciem a l'Amor. Tot allò que no tingui a veure amb un Amor sincer, després i pacient no va amb nosaltres. Els cristians desitgem que la nostra història sigui un relat veritable; d'aquí la necessitat i la centralitat de l'Amor. Déu és Amor i Ell és qui ha vingut, i continua venint sempre a la nostra vida per rescatar-nos, acompanyar-nos i impulsar-nos a viure l'Amor. El seu Amor és la nostra força; és a dir, res a veure amb alguna realitat poc rellevant, com el bròquil, per exemple.

L'Amor necessita el seu espai i el seu temps. L'Amor no es conjuga bé amb les presses: necessita desplegar-se de manera comprensible, segons el seu propi ritme, per a aquells que el volem acollir, gaudir i compartir. L'Amor el podem detectar present en la vida de cada persona si aquesta no es

tanca absurdament en el seu petit món. L'Amor ens ofereix un canvi de perspectiva, ja que deixem d'ocupar el centre per situar-hi el més necessitat, l'altre. L'Amor no es troba enmig dels rumors, sinó en les manifestacions senzilles i transparents. L'Amor és una proposta a lliurar la vida en forma de servei, i mai una imposició. L'Amor s'ensuma present quan es genera una referència clara a Aquell que ens ha estimat, ens estima i ens estimarà

sempre. L'Amor utilitza un llenguatge il·lusionant i entusiasmador, mai feridor ni enigmàtic. L'Amor propicia la fe i l'alegria, com la del pagès quan veu en la floració el bon fruit que arribarà. L'Amor ve a oferir el just equilibri entre la raó i el sentiment, entre l'acció i la contemplació. L'Amor ens ajuda a arrelar al lloc on vivim i a fer-ho traspasant la saviesa dels avantpassats a les noves generacions. L'Amor és contemplar, com un badoc, els detalls més senzills de la vida i agrair-los.

D'això va la Pasqua i, de fet, la vida: d'Amor. És ben sabut que qui estima no perd la vida, sinó que la dona, i encara més: qui estima no mor mai, viu per sempre.

Estimats diocesans, acceptem la invitació a ser pasquals. Som cridats a deixar-nos transformar per la força de l'Amor. Deixem-nos d'excuses i afrontem la vida d'una vegada per totes, tal com Jesús ens convida a fer-ho, des de l'Amor.

Dir-ho amb aquesta frase —per mi amable, repeteixo—, «s'ha acabat el bròquil», em convida a deixar de costat tot allò que no em porta a l'Amor.

L'empenta dels nostres predecessors és aquell bon llegat que m'ajuda, i ens ajuda, a creure amb més força que l'Amor de Déu no s'exhaureix mai. Déu no es cansa d'estimar. Demanem-li Amor: el bon Déu ens el donarà. Amb l'Amor de Déu dins nostre, «s'haurà acabat el bròquil» i serem una manifestació plena de felicitat. El criteri de l'Amor no falla. Creieu-me.

Bona Pasqua.

† Daniel Palau Valero
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Campanya de testimonis a les xarxes per despertar vocacions

El Bisbat de Lleida ha posat en marxa la campanya «Vine i segueix-me», una iniciativa que, coincidint amb la celebració del Dia del Seminari el 19 de març, té com a objectiu fomentar les vocacions a través de testimonis reals i propers.

Des de la diòcesi s'ha volgut fer un pas més amb una acció comunicativa centrada en les xarxes socials, i ja s'ha iniciat la publicació de diversos vídeos breus —d'uns dos minuts de durada— protagonit-

zats per mossens que comparteixen en primera persona com van descobrir la seva vocació.

Aquests testimonis volen apropar la realitat del sacerdoti a la ciutadania, especialment als més joves, a partir d'experiències vitals concretes.

En cada vídeo, els capellans expliquen el moment o procés en què van sentir la crida, comparteixen el passatge de la Bíblia que més els inspira, i relaten anècdotes viscudes en el seu ministeri.

CAMINOS ABIERTOS

Se acabó lo que se daba

Estimados diocesanos,

Permitidme un brevíssim comentari de este dicho —que, personalmente, encuentro muy simpático—: «se acabó lo que se daba». Se dice, a veces, como cierre de algún hecho e incluso de alguna relación que no era del todo relevante. Ciertamente, hoy, domingo de Pascua, damos por acabada la muerte, la tristeza, el mal, la injusticia y todo aquello que se deriva de estas realidades. La vida cristiana es justamente lo contrario: es, y debe ser, expresión real de alegría, esperanza, amor y confianza. La misión es justamente un buen eco de lo que Jesús nos propone y, en ella —digámoslo—, los sacramentos, los siete, son expresiones rotundas del Amor de Dios —Padre nuestro, Padre de todos.

Estimados, nuestra vida tiene sentido cuando la referenciamos al Amor. Todo aquello que no tenga que ver con un Amor sincero, desinteresado y paciente no va con nosotros. Los cristianos deseamos que nuestra historia sea un relato verdadero; de ahí la necesidad y la centralidad del Amor. Dios es Amor y Él es quien ha venido, y continúa viniendo siempre a nuestra vida para rescatarnos, acompañarnos e impulsarnos a vivir el Amor. Su Amor es nuestra fuerza; es decir, nada que ver con alguna realidad poco relevante, como el brócoli, por ejemplo.

El Amor necesita su espacio y su tiempo. El Amor no se conjuga bien con las prisas: necesita desplegarse de manera comprensible, según su propio ritmo, para aquellos que queremos acogerlo, disfrutarlo y compartirlo. El Amor lo podemos detectar presente en la vida de cada persona si esta no se cierra absurdamente en su pequeño mundo. El Amor nos ofrece un cambio de perspectiva, ya que dejamos de ocupar el centro para situar en él al más necesitado, al otro. El Amor no se encuentra en medio de los rumores, sino en las manifestaciones sencillas y transparentes. El Amor es una propuesta a entregar la vida en forma de servicio, y nunca una imposición. El Amor se percibe presente cuando se genera una referencia clara a Aquel que nos ha amado, nos ama y nos amará siempre. El Amor utiliza un lenguaje ilusionante y entusiasmador, nunca hiriente ni enigmático. El Amor propicia la fe y la alegría, como la del campesino cuando ve en la floración el buen fruto que llegará. El Amor viene a ofrecer el justo equilibrio entre la razón y el sentimiento, entre la acción y la contemplación. El Amor nos ayuda a arraigar en el lugar donde vivimos y a hacerlo transmitiendo la sabiduría de los antepasados a las nuevas generaciones. El Amor es contemplar, como un distraído, los detalles más sencillos de la vida y agradecerlos.

De esto trata la Pascua y, en realidad, la vida: del Amor. Es bien sabido que quien ama no pierde la vida, sino que la da, y aún más: quien ama no muere nunca, vive para siempre.

Estimados diocesanos, aceptemos la invitación a ser pascuales. Estamos llamados a dejarnos transformar por la fuerza del Amor. Dejemos las excusas y afrontemos la vida de una vez por todas, tal como Jesús nos invita a hacerlo, desde el Amor.

Decirlo con esta frase —para mí amable, repito—, «se acabó lo que se daba», me invita a dejar de lado todo aquello que no me conduce al Amor.

El empuje de nuestros predecesores es ese buen legado que me ayuda, y nos ayuda, a creer con más fuerza que el Amor de Dios no se agota nunca. Dios no se cansa de amar. Pidámosle Amor: el buen Dios nos lo dará. Con el Amor de Dios dentro de nosotros, «se habrá acabado lo que se daba» y seremos una manifestación plena de felicidad. El criterio del Amor no falla. Creedme.

Feliz Pascua.

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

Testimoni de fe del jugador de l'ACB Caleb Agada

El jugador de l'Hiopos Lleida de bàsquet Caleb Agada va ser el protagonista, el passat 11 de març, d'una xerrada destinada a joves a la parròquia de la Mare de Déu del Carme, de la qual és feligrès des de poc després de la seua arribada a Lleida. El nigerià, de 31 anys, va relatar la seua experiència personal amb la fe catòlica i va confessar que, «allà on jugo, busco una església».

El jugador va explicar que a excepció del seu pas per Rússia, sempre ha buscat una parròquia de confiança i va destacar especialment la seua experiència al Hapoel Be'er Sheva israelià, que li va permetre visitar Jerusalem, a Terra Santa. «Per a mi és important generar una comunitat als llocs on visc, perquè soc bastant tímid i l'església m'ajuda a tenir un lloc tranquil on compartir la meua fe», va afegir.

Assegura que la religió ha estat molt important durant tota la seua vida, inculcada per la seva mare, que s'hi va aferrar després de la mort del pare d'Agada quan només tenia tres setmanes de vida. Poc després, ella va haver d'emigrar al Canadà sola, deixant els seus dos fills amb uns familiars a Ni-

gèria. Quan Caleb va fer sis anys va poder reunir-se de nou amb ella a Toronto juntament amb la seva germana. Allà es va criar fins que va començar a jugar professionalment a bàsquet. A més, va explicar la problemàtica que pateixen les persones cristianes a Nigèria, perseguides en algunes zones per milícies islamistes de Boko Haram. «Per sort, el perill és al nord del país i la meua família sempre ha viscut al sud», va dir als assistents, que van tancar l'acte amb una ronda de preguntes.

Quaranta joves caminen i pregunten fins a Butsènit

Una quarantena de joves acompanyats pel bisbe Daniel van gaudir, el passat 14 de març, de la caminada «Walk, Share & Pray» (Caminar, Compartir i Pregar), una experiència en què els

joves van compartir una jornada de convivència, reflexió i espiritualitat. Van reforçar vincles amb l'objectiu de viure una estona de fe en comunitat. La caminada va començar a primera hora del matí i van arribar fins a l'església de Butsènit, on el bisbe Daniel els va fer una reflexió. L'esdeveniment estava organitzat per Església Jove Lleida, amb la col·laboració de l'esplai EPIS i el Col·legi Episcopal.

D'altra banda, el 15 de març, una cinquantena de persones de diversos orígens van participar en el Via Crucis de Montserrat, una activitat organitzada per la Delegació de Pastoral amb Persones Migrades. Un dels moments més intensos del dia va ser la participació en la missa conventual a la basílica i la visita a la imatge de la Mare de Déu de Montserrat.

Càritas fa una crida a sumar voluntaris joves

Càritas Diocesana de Lleida anima els joves que tinguin ganes de comprometre's, aprendre i aportar el seu gra de sorra amb el seu Grup de Voluntariat Jove, a sumar-se a aquest espai, obert, participatiu i en construcció constant. Les persones interessades poden posar-se en contacte amb Càritas a través de WhatsApp al 621 630 319 o al correu electrònic joves@caritaslleida. El grup s'està configurant com un espai estable de trobada i formació, on compartir inquietuds, generar propostes i impulsar accions concretes al territori. Més enllà de la reflexió, el Grup de Voluntariat Jove vol esdevenir un motor real de canvi, amb capacitat d'organitzar iniciatives pròpies i de fer sentir la veu de la joventut davant les desigualtats.

El passat 7 de març es va fer la trobada del Grup Motor Jove de Càritas Catalunya per planificar el camp de treball, una cita clau per reforçar el treball en xarxa i compartir experiències amb altres joves.

Intensa activitat divulgativa de l'IREL

El filòsof Àngel Castiñeira va abordar, el passat 12 de març, la difícil qüestió de «Construir un món millor» en una inspiradora conferència a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), dins el cicle que organitza l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) des del passat mes d'octubre. Apartant-se una mica del fil conductor de tot el cicle, que enguany tracta del paper de la dona en la construcció de la societat, Castiñeira va plantejar tot un seguit d'escenaris del món actual que per primer cop plantegen «haver d'apostar per un futur de resiliència més que de progrés».

D'altra banda, l'exsecretària general de Càritas Lleida, Maria José Rosell, i el professor de la UdL Pere Enciso, van dialogar l'endemà en el marc del seminari «Aportacions de la dona en la millora de la

societat del s. XXI», en una taula rodona de l'Àtrium dels Gentils, que coorganitza l'IREL, juntament amb la Fundació Joan Maragall, l'Institut d'Estudis Ilerdencs-Diputació de Lleida, i la Universitat de Lleida. L'acte, celebrat a la sala de juntes de la UdL, va estar moderat per la professora Caren Sebastián.

Nou pis dels Mercedaris per afavorir la reinserció

La Fundació Obra Mercedària va inaugurar, el passat 27 de febrer, un nou pis de semilibertat a Lleida, la Llar Armençol, un recurs destinat a persones que es troben en procés de reinserció després de sortir de la presó i que presenten dificultats per accedir a un recurs residencial estable.

El pis disposa de dues places i neix amb l'objectiu d'oferir un espai de transició per afavorir l'autonomia personal i la reinserció

social. En aquest entorn acompanyat, les persones residents poden avançar en el seu procés personal, consolidant hàbits de convivència, responsabilitat i participació en la comunitat.

Amb l'obertura de la Llar Armençol, la Fundació Obra Mercedària compta ja amb tres pisos a la ciutat de Lleida: la Llar Pare Jofré, destinada a homes;

el pis Gloria Gasol, dirigit a dones; i aquest nou recurs.

Soses recupera les misses a l'església de Sant Llorenç

L'església de Sant Llorenç de Soses va tornar a acollir una missa aquest passat diumenge, 15 de març, després de gairebé un any de rehabilitació de l'edifici. L'església patia problemes d'humitats que havien deteriorat l'aspecte exterior del temple i que comprometien la conservació de la seva estructura. Entre altres actuacions, s'ha retirat l'aplacat interior i s'ha deixat la pedra original a la vista, s'han reparat esquerdes i s'han fet un seguit d'actuacions per evitar que es reproduixin les humitats, després que es detectés un sistema constructiu deficient que les propiciava.

L'actuació ha estat possible gràcies al suport de la Generalitat, que ha aportat 87.720 euros, i les

contribucions del Bisbat de Lleida, la Diputació de Lleida, i l'Ajuntament de Soses, amb partides al voltant dels 35.000 euros per cadascuna de les institucions.

REFLEXIONS

Del Divendres Sant interior a la vida nova de la Pasqua

Fa poc, un jove esportista d'elit d'un equip molt proper a nosaltres confessava que, enmig de l'èxit, va caure en una profunda foscor interior. Tenia fama, reconeixement i un futur brillant, però havia perdut l'alegria de viure. L'ansietat es va transformar en depressió i cada dia li semblava una pujada impossible. «Per fora tot anava bé, —deia—, però per dins em sentia buit, com si estigués mort».

En aquella nit interior va decidir demanar ajuda i tornar a mirar la seva vida des de la fe apresada en la infantesa. Acompanyat per persones properes i sostingut per la pregària, va anar recuperant l'esperança. «Va ser un viatge molt personal —confessa—, soc cristià i vaig anar a un lloc amb molta història per al cristianisme; necessitava tenir aquest temps de pau, de solitud, d'estar tranquil, de poder retrobar-me amb allò en què crec, amb Jesús, poder reconnectar-me, poder entendre moltes coses perquè tenia moltes preguntes». No van canviar de sobte les circumstàncies, però sí que va canviar el seu cor. Va descobrir que no estava sol, que la seva vida tenia un sentit més gran que l'èxit i que Déu continuava creient en ell quan ell ja no creia en si mateix.

Aquesta història, tan actual i tan humana, ens acosta al misteri de la Pasqua. La Resurrecció de Jesús no és només un esdeveniment del passat; és una força que travessa les nostres nits interiors. Com diu sant Pau apòstol: «Si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb Ell» (Rm 6,8).

La litúrgia de la Vetlla Pasqual ho expressa amb gran bellesa. En aquella nit, l'Església encén el ciri pasqual i proclama que la llum ha vençut les tenebres. Es canta el Pregó pasqual, s'escolta la història de la salvació i es renova el baptisme: signes que Déu transforma la nit en aurora i fa brollar la vida allà on semblava regnar la mort.

Tots coneixem petites morts quotidianes: el desànim, la solitud, el fracàs, la malaltia, el pecat que ens tanca en nosaltres mateixos. Però la Pasqua ens recorda que cap tomba és definitiva quan Déu hi és present. Amb Crist ressuscitat, cada persona pot començar de nou.

Celebrar la Pasqua és creure que l'última paraula no la tenen ni la tristesa ni la mort, sinó la vida. I és atrevir-nos a ser testimonis d'aquesta vida nova que Déu vol regalar avui al món.

Mn. Josep Ramon Pérez

Canonge de la Catedral de Barcelona

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Germans de les Escoles

Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Santa Maria de Cleofàs, pa-

renta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimas, el bon lladre; santa Magdalena de Canossa.

11. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Estanislau,

bisbe i mr.; sant Isaac, monjo. Santa Gemma Galgani, vg. seglar.

12. □ Diumenge vinent, II de Pasqua (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Fets 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jo 20,19-31]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (A)

COMENTARI

«Déu el ressuscità el tercer dia»

La resurrecció de Jesús és el centre de tota la nostra fe i de tota la nostra vida cristiana. Tanmateix nosaltres no en som testimonis directes com tampoc no van ser-ho tots els primers cristians. Ho diu ben clarament Pere a la primera lectura. Parla en primer lloc de com *van matar Jesús penjant-lo en un patíbul*. Després diu: *Ara bé, Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués, no a tot el poble sinó a uns testimonis que, des d'abans Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts*. La nostra fe, doncs, es recolza en el testimoni dels apòstols que van tenir l'experiència del Crist ressuscitat. Ens cal la fe per creure en la resurrecció de Crist. Aquesta fe ja la va tenir Joan (evangelista) segons ens diu l'evangeli. *Llavors entrà l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre ho veié i cregué*. No veu el Ressuscitat però creu. Només va veure aplanat el llençol d'amortallar. El mateix que va veure Pere; en canvi Pere no en té prou amb els indicis. Serà després quan tindrà la seva experiència personal amb el Senyor. Però la resurrecció no és només un fet de Crist o una realitat nostra a la fi del temps. També a través de la nostra fe i del baptisme ja hem ressuscitat misteriosa però realment amb Crist. Per això Pau ens diu clarament: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra*. Vivim, sí, encara en aquesta terra, amb el nostre cos marcat per les seves tendències terrenals, però hem de viure ja com a ressuscitats perquè ja ho som encara que continuem vivint en aquest món. Preguntem-nos, doncs, quines són les nostres actituds, les nostres reaccions, els nostres interessos, les nostres preocupacions: les de Crist ressuscitat o busquem la riquesa, el plaer, el domini? Ens deixem endur per l'egoisme, per l'orgull? Visquem com a ressuscitats, com a homes nous!

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

«Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

«De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

► Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros aparecéis gloriosos, juntamente con él.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.